

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Michała i Archanioła w Starejwsi

Sw. Michał, Rafał i Gabriel

 29 września wiujemy dzieł Archaniołów: Michała, Rafała i Gabriela, którym Bóg powierzył specjalne misje wobec ludzi. Archaniołowie nigdy nie byli ludźmi, jednak zaliczani są do świętych. W początkach chrześcijaństwa zbyt pochopnie oddawano cześć siedmiu Archaniołom, wymienianym w apokryfach. Synody w Laodycei (361 r.) i w Rzymie (492 r. i 745 r.) zezwoliły, by otoczyć kultem liturgicznym tylko św. Michała, św. Gabriela i św. Rafała, ponieważ tylko o tych Archaniołach mamy wyraźne świadectwo w Piśmie świętym.

Imiona Archaniołów mają charakter teoforyczny. Wskazują na ich powołanie z Bogiem. Określają również istotę misji peńionej przez nich z woli Boga. Michał - z hebrajskiego Mikael znaczy - "któjak Bóg" (tzn. kto może róna się z Bogiem?). Imię Gabriel - z hebrajskiego Geberel - składa się z dwóch wyrazów: geber - silny oraz el - Pan Bóg. Imię to tłumaczone jest więc jako "mój Bóg", "wojownik Bóg". Rafał to również imię pochodzenia hebrajskiego Raphael i oznacza "Bóg uzdrowia", "Bóg uleczy".

Pierwsze miejsce wśród Archaniołów ma Michał. Według tradycji chrześcijańskiej i żydowskiej, kiedy Lucyfer zbuntował się przeciwko Bogu i skłonił do buntu człanoł, wówczas św. Michał miał wystąpić jako pierwszy przeciwko niemu z okrzykiem "któjak Bóg!". Na kartach Pisma świętego - Starego i Nowego Testamentu - wymieniany jest pięciokrotnie, w Księżce Daniela nazwany jest "jednym z przedniejszych księżyctwa nieba" (Dn 13, 21) oraz obrońcą ludu izraelskiego (Dn 12, 1). św. Jan w Apokalipsie określa go jako stojącego na czele duchów niebieskich i walczącego z szatanem (Ap 12, 7), św. Juda Apostoł twierdzi, że w czasie św. Michałowi zostało zlecone, aby strzegł ciała Mojżesza po jego śmierci. Mówi o nim również św. Paweł Apostoł (1 Tes 4, 16). Stary Testament przypomina, że imię Michała nosili także ludzie (por. Lb 13, 14; 1 Krn 5, 13, 2 Krn 21, 24; Ezd 8, 9). św. Michał pojawia się w piśmiennictwie wczesnochrześcijańskim. Uchodzi tam za księcia aniołów, Archanioła, któremu Bóg powierzył zadania wymagające szczególnej siły. Wstawia się za ludźmi u Boga, stoi przy umierających, a potem towarzyszy duszom w drodze do nieba. Z tego tytułu jest on patronem kaplic cmentarnych, a w XII w. przedstawiany jest z wagami do odmierzania dobrych uczynków.

Archanioł Michał jest patronem żołnierzy i rytmików, ogrodników, aptekarzy, krawców, szklarzy, malarzy, piekarzy, tokarzy, kupców, konstruktorów wag, pracowników banków, wzywany jest także w przypadku bójk i niepogody. Jest również patronem umierających i ich orłownikiem na Sądzie. Dlatego Kościół wzywa go na pomoc w pieśni: Księżce niebieski, święty Michale, / Ty sprawy ludzkie kładziesz na szale! / W dziełsędu Boga na trybunale / Bóg mi Patronem, święty Michale, / Za Protektora bóg i Patrona, / Niech mnie wspomóc Twoja obrona, / Umięmierczartowski zuchwałość srog, / Bóg Przewodnikiem, bóg mi i Drog.

Przedstawia się go jako rycerza z mieczem we wzniesionej prawej ręce, w zbroi, z oszczepem, z pokonanym i związanym szatanem w postaci smoka u stóp, na tarczy napis łaciński: Quis ut Deus - "Któjak Bóg". Imię Gabriel w Starym Testamencie występuje dwa razy. Raz tłumaczy prorokowi Danielowi sens wizji o baranie i kołe (Dn 8, 13-26), za drugim razem wyjaśnia Danielowi przepowiednię Jeremiasza o 70 tygodniach-latach (Dn 8, 13--26; 29,10; Jr 25, 11n).

W Nowym Testamencie Gabriel uważany jest za szczególnego opiekuna świętej Rodziny. Najpierw powiadomił Zachariasza o narodzinach Jana Chrzciciela, potem zwiastował Najświętszej Maryi Pannie narodzenie Pana Jezusa. Wydarzenia te opisał św. Łukasz (Łk 1, 1-80). To Gabriel pojawił się również w snach św. Józefa, powiadając go najpierw o macierzyństwie Maryi, potem ostrzegając przed Herodem (Mt 2, 13) i wreszcie nakazując mu wrócić do Nazaretu (Mt 2, 19--20). Zapewne św. Gabriel był obecny przy zmartwychwstaniu Pana Jezusa (Mt 28, 5-6) oraz przy Jego wniebowstąpieniu (Dz 1, 10).

Papież Pius XII w 1951 r. ogłosił Archanioła Gabriela patronem telegrafu, telefonu, radia i telewizji. Jest również patronem doróczyeli i urzłników pocztowych, posłał, kolekcjonerów znaczków pocztowych, łęcznościowców i korespondentów prasowych. Najczęściej przedstawiany jest jako młodzieniec w białych szatach, ze skrzydłami, w scenie Zwiastowania.

Archanioł Rafał znany jest przede wszystkim z Księgi Tobiasza, w której czytamy, jak opiekł otoczył Tobiasza w czasie podróży do Persji, a po powrocie do domu wyjąwił Tobiaszowi i jego ojcu, kim jest: "Ja jestem Rafał, jeden z siedmiu aniołów, którzy stoją w pogotowiu i wchodzi przed majestat Pałki" (Tb 12, 15).

Archanioł Rafał czczony jest jako patron chorych, pielgrzymów i podróżnych oraz aptekarzy, gółników, dekarzy, marynarzy, emigrantów, wzywany w przypadku choroby oczu i zarazy. Pod koniec średniowiecza zaczął być uważany za opiekuna podróżnych. Jest przedstawiany najczęściej jako Anioł Stróżujący nad krokami ludzi. Prołmy Boga, aby Ten, który z podziwu godną młdrołci wyznacza obowiązki aniołom i ludziom, sprawi łaskawie, aby na ziemi strzegł naszego łycia aniołowie, którzy w niebie zawsze peńni słuł przed Nim (por. kolekta). Justyna Wołoszka Źródło: NIEDZIELA (<http://niedziela.pl/artukul/8081/nd/Swieci-Archaniolowie>)